

fremad, saa vilde det sikkert være til Gavn i samfundskonomisk Henseende i det Hele taget. Naar dertil yderligere kommer, at en saadan Forandring vilde gjøre det muligt at naae en Overenskomst med den hittede Finantsminister om at ophæve andre Afgifter, som det ligger dette Thing paa Sinde at faae ophævet, og som jeg for mit Vedkommende særlig finder det meget ønskeligt at faae ophævet, f. Ex. den ostere omtalte Slibsaft, da forekommer det mig, at der kunde være al Grund for det høie Thing til at overveie, om det ikke vilde være rigtigt at ændre det foreliggende Lovforslag i den af mig antydede Retning, saaledes at det ikke blev Afgiftsgodtgjørelsen, der blev nedsat til det, som Afgiften faktisk har vist sig at være sunket ned til, men omvendt, at Afgiften blev hævet op til det, som Afgiftsgodtgjørelsen endnu lovmæssig er. Jeg tillader mig at hensille disse Bemærkninger til det høie Things nærmere Overveielse og eventuelt, hvis Sagen bliver henvisst til et Udvalg, til dets Overveielse.

Finantsministeren (Estrup): Jeg kan naturligvis ikke Andet end erkjende, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Charling) kan have Ret i, at der er to Maader, hvorpaa man kan bringe Udsørelsesgodtgjørelsen i Overensstemmelse med Staten. Den ene er den i dette Lovforslag foreslaede, at formindste Udsørelsesgodtgjørelsen, den anden et at forhøie Statsten, og at jeg ikke for mit Vedkommende skulde have Noget imod at følge den sidste Vej, tror jeg ikke, det ærede Medlem eller Nogen vil tvivle om. Men jeg har anset det for givet, at dette Thing for sit Vedkommende neppe vilde være villigt til at gaa ind derpaa uden ialtsald i Forbindelse med et Forslag om tilsvarende Nedsættelser paa andre Omraader. Men, naar man optager hele dette store Emne, vil det jo blive meget vanskeligt at bringe Lovforslaget hurtigt og sikkert gennem begge Rigsdagens Afdelinger. Da nu Hovedopgaven for mig har været den, saa hurtigt som muligt at faae stoppet den Løst, man har opdaget, og hvorigjennem ikke saa faa Tusinder ere dryssede ud af Statskassen, har jeg altsaa maattet indskrænke mig til et Forslag, som kun behandler dette, uden at reise større Spørgsmaal.

Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauer) har antydet det Uforvarlige i, at man saalænge har ladet Brændevinsbrænderne have Fordelen af en større Udsørelsesgodtgjørelse, end de have betalt i Stat, maa det dog erindres, at det Beløb, der har været udbetalt Naar efter Naar i Udsørelsesgodtgjørelse, er saa ringe, at Løbet for Statskassen i Virkeligheden har været meget lidet betydeligt. Der skal jeg kun indfyde, at det ærede Medlem, som ellers er en meget god Regnemester, dog paa dette Punkt

gjorde sig skyldig i en Feilregning. Han angav, at man kun havde faaet i Stat $\frac{3}{4}$ af, hvad man havde givet i Udsørelsesgodtgjørelse. Men Forholdet mellem 8 og 10 giver da ganske sikkert $\frac{4}{5}$. Det er kun en lille Berigtigelse af, hvad det ærede Medlem har anført. Ligeoverfor det store Tal, den store Sum, som iaar er udbetalt i Udsørelsesgodtgjørelse, betyder denne Difference mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ dog saa meget, at Løbet for Statskassen kun bliver nogle og halvhjersindstyve Tusinde Kr., som er det Beløb, der er angivet i Lovforslaget, istedetfor som det ærede Medlem, hvis jeg ikke hørte feil, angav, 100—150,000 Kr. Men Løbet er betydeligt nok, og et saadant Tab bør ikke fortættles. Efter min Mening bør den Løst, hvorigjennem Beløbet er fivet ud, stoppes hurtigt muligt, uden at andre større Spørgsmaal bringes i Forbindelse dermed. Det undrer mig, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds ikke kan se, at en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Finantsministeren til næste Naar skal forelægge Thinget et Forslag om Udbyttebeskatning, reiser hele Principspørgsmaalet om Udbyttebeskatning sammenholdt med Karrumsbeskatning. Det undrer mig, at det ærede Medlem ikke kan se, at en saadan Bestemmelse, foruden hvad der principielt kan indvendes mod at indføre den i et Lovforslag, vil have den meget store praktiske Ulempe, at hele Lovforslagets Sjæbne bliver gjort usikker allerede under Behandlingen i Thingene, thi der foreligger jo ikke Nogetsomhelst for, at Representationen i sin Helhed deler det ærede Medlems Betragtning om, at Udbyttebeskatning absolut bør foretrækkes for Karrumsbeskatning. Jeg overhørte ikke, at det ærede Medlem, da han sidst havde Ordet, brugte det Ord, at der ikke kan være Noget ivoien for at opfordre Regjeringen til at fremkomme med et Lovforslag om Udbyttebeskatning; men en Bestemmelse i en Lov om, at der skal forelægges et Lovforslag, er ikke en Opfordring til Regjeringen, det er et Bud om, at et Lovforslag, der gaar i den angivne Retning, skal fremsættes. Der er en Forskjel og det ikke en lille Forskjel mellem Opfordring og Paalæg. Saa længe det ærede Medlem kun holder sig til at opfordre for sit eget Vedkommende, kan jeg ikke have Noget derimod; men naar det ærede Medlem opfordrer dette Thing til at paalægge Finantsministeren at fremkomme med et saadant Forslag, da er det, jeg siger, at en saadan Bestemmelse vilde gjøre Lovforslaget uimodtageligt for mig, ikke at tale om, at det Gaa gennem Rigsdagen overhovedet kunde blive meget usikkert. Der er jo i Virkeligheden ikke stor Forskjel paa at ville indføre et saadant Paalæg i en Lov og paa at ville omstøbe den til en hel Produktbeskatningslov. Thi det er jo klart nok, at intet Medlem med frelst Samvittighed kunde stemme for et saadant Paalæg om, at Forslag til en Udbyttebeskatningslov skulde fremsættes, uden at have gjort sig fuld-